

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РЕШЕНИЕ 2009/426/ПВР НА СЪВЕТА

от 16 декември 2008 година

за укрепване на Евроюст и за изменение на Решение 2002/187/ПВР за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, параграф 2 и член 34, параграф 2, буква в) от него,

като взе предвид инициативата на Кралство Белгия, Чешката република, Република Естония, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Република Словения, Словашката република и Кралство Швеция,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

(1) Евроюст бе създаден с Решение 2002/187/ПВР на Съвета ⁽²⁾ като орган на Европейския съюз с юридическа правосубектност, за да насърчава и подобрява координацията и сътрудничеството между компетентните съдебни органи на държавите-членки.

(2) Въз основа на оценка на придобития от Евроюст опит е необходимо по-нататъшно подобряване на неговата оперативна ефективност, като се отчита този опит.

(3) Настъпи моментът да се осигури по-добра оперативност на Евроюст и да се сближи статутът на националните членове.

(4) За да се осигури непрекъснат и ефективен принос от държавите-членки за постигането от Евроюст на неговите цели, от националния член следва да се изисква обичайното му работно място да бъде в седалището на Евроюст.

(5) Необходимо е да се определи обща основа за правомощията, които всеки национален член следва да има в качеството си на компетентен национален орган, действащ в съответствие с националното законодателство. Някои от тези правомощия следва да се предоставят на националния член за неотложни случаи, когато той не е в състояние своевременно да определи компетентния национален орган или да се свърже с него. Подразбира се, че тези правомощия не е наложително да се упражняват, когато е възможно да се определи компетентният орган или да се осъществи връзка с него.

(6) Настоящото решение не засяга начина, по който държавите-членки организират вътрешната си съдебна система или административни процедури за посочване на националния член и за определяне на вътрешното функциониране на националните бюра в Евроюст.

(7) Създаването на дежурен координационен център (ДКЦ) в рамките на Евроюст е необходимо за непрекъсната достъпност на Евроюст, както и за да му се даде възможност за намеса при неотложни случаи. Всяка държава-членка следва да отговаря за осигуряването на възможност на представителите си в ДКЦ да действат денонощно всеки ден от седмицата.

(8) Държавите-членки следва да гарантират, че компетентните национални органи без излишно забавяне отговарят на исканията съгласно настоящото решение, дори и ако националните компетентни органи откажат да се съобразят с отправени от националния член искания.

(9) Ролята на колегиалния орган следва да бъде засилена в случай на спорове за компетентност и в случай на системни откази или затруднения по отношение на изпълнението на искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване.

⁽¹⁾ Становище от 2 септември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1.

- (10) В държавите-членки следва да се създадат национални системи за координация Евроюст, които да координират работата на националните кореспонденти на Евроюст, националните кореспонденти на Евроюст по въпросите на тероризма, националният кореспондент на Европейската съдебна мрежа и най-много три други звена за контакт на Европейската съдебна мрежа, както и представители на мрежите на съвместните екипи за разследване, мрежите за военни престъпления, за възстановяване на активи и за корупцията.
- (11) Националната система за координация Евроюст следва да гарантира, че системата за управление на случаите получава информация, свързана със съответната държава-членка, по ефикасен и надежден начин. Не следва обаче националната система за координация Евроюст да отговаря за самото предаване на информацията на Евроюст. Държавите-членки следва да решат кой е най-добрият път за предаване на информацията на Евроюст.
- (12) Следва да се осигури връзка със системата за управление на случаите, за да се даде възможност на националната система за координация Евроюст да изпълнява задачите си. Осъществяването на връзката със системата за управление на случаите следва да се извършва при надлежно отчитане на националните системи за информационни технологии. Достъпът до системата за управление на случаите на национално равнище следва се основава на централната роля на националния член, който отговаря за създаването и управлението на временните работни досиета.
- (13) Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на лични данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси⁽¹⁾ е приложимо за обработката от държавата-членка на лични данни, предавани между държавата-членка и Евроюст. Съответният набор от разпоредби от Решение 2002/187/ПВР, отнасящи се до защитата на данни, няма да бъде засегнат от Рамково решение 2008/977/ПВР и съдържа специални разпоредби относно защитата на лични данни, с които тази област се регулира по-подробно предвид специфичните характер, функции и компетентност на Евроюст.
- (14) Евроюст следва да бъде упълномощен да обработва определени лични данни на лица, които съгласно националното законодателство на съответните държави-членки са заподозрени в извършване или участие в престъпление, което попада в областта на компетентност на Евроюст, или които са осъдени за подобно престъпление. Списъкът на такива лични данни следва да включва телефонни номера, адреси за електронна поща, данни за регистрация на превозни средства, ДНК профили, изготвени въз основа на некодираната част на ДНК, снимки и отпечатъци. Списъкът следва да включва и данни за трафика и местонахождението, както и данни, необходими за установяването на самоличността на абоната или потребителя на общественостъпна услуга за електронна комуникация; това не следва да включва данни, разкриващи съдържанието на комуникацията. Не се предполага Евроюст да провежда автоматично сравнение на ДНК профили или отпечатъци.
- (15) На Евроюст следва да се предостави възможност да удължава срокове за съхранение на лични данни с оглед постигането на своите цели. Подобни решения следва да бъдат вземани след внимателно разглеждане на конкретните нужди. Всички решения за удължавания на срокове за обработка на лични данни, когато е изтекъл давностният срок за наказателно преследване във всички заинтересовани държави-членки, следва да се вземат единствено когато съществува конкретна необходимост да се предостави съдействие съгласно настоящото решение.
- (16) Правилата относно Съвместния надзорен орган следва да улесняват неговото функциониране.
- (17) С оглед увеличаване на оперативната ефективност на Евроюст предаването на информация на Евроюст следва да се подобри чрез определяне на ясни и ограничени задължения за националните органи.
- (18) Евроюст следва да изпълнява определените от Съвета приоритети, по-конкретно тези, които са определени въз основа на оценката на заплахата от организирана престъпност (ОСТА), както е посочено в Хагската програма⁽²⁾.
- (19) Евроюст следва да запази привилегирани отношения с Европейската съдебна мрежа, основани на консултации и взаимно допълване. Настоящото решение следва да спомогне за изясняването на съответните роли на Евроюст и на Европейската съдебна мрежа, както и тяхната взаимовръзка, като същевременно се запазят особеностите на Европейската съдебна мрежа.
- (20) Нищо в настоящото решение не следва да се тълкува като засягащо независимостта на секретариатите на мрежите, посочени в настоящото решение, когато те изпълняват функциите си като персонал на Евроюст в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, установен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета⁽³⁾.
- (21) Необходимо е също така да се укрепи способността на Евроюст за работа с външни партньори, като трети държави, Европейската полицейска служба (Европол), Европейската служба за борба с измамите (OLAF), Съвместния ситуационен център на Съвета и Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex).

(1) ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60.

(2) ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

(3) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

- (22) Следва да се предвиди възможност за Евроюст да изпраща магистрати за връзка в трети държави с оглед постигането на цели, подобни на целите, определени за магистратите за връзка, командирвани от държавите-членки въз основа на Съвместно действие 96/277/ПВР на Съвета от 22 април 1996 г. относно рамката за обмен на магистрати за връзка за подобряване на съдебното сътрудничество между държавите-членки на Европейския съюз ⁽¹⁾.
- (23) Настоящото решение дава възможност да се вземе предвид принципът за публичен достъп до официални документи,

РЕШИ:

Член 1

Изменения на Решение 2002/187/ПВР

Решение 2002/187/ПВР се изменя, както следва:

1. Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Състав на Евроюст

1. В състава на Евроюст има по един национален член, командирован от всяка държава-членка в съответствие с нейната правна система, като той е прокурор, съдия или полицейски служител със същата компетентност.

2. Държавите-членки осигуряват непрекъснат и ефективен принос за постигането на целите на Евроюст съгласно член 3. С оглед постигането на тези цели:

- а) от националния член се изисква обичайното му работно място да бъде в седалището на Евроюст;
- б) всеки национален член се подпомага от един заместник и от друго лице, действащо като помощник. Обичайното работно място на заместника и помощника може да бъде в Евроюст. Националният член може да бъде подпомаган от повече заместници или помощници и, при необходимост и със съгласието на колегиалния орган, обичайното им работно място може да бъде в Евроюст.

3. Националният член заема длъжност, която му предоставя правомощията, посочени в настоящото решение, за да може той да изпълнява задачите си.

4. По отношение на статута на националните членове, заместниците и помощниците се прилага националното законодателство на тяхната държава-членка.

5. Заместникът отговаря на критериите, предвидени в параграф 1, и може да действа от името на националния член или да го замества. Помощникът също може да действа от името на националния член или да го замества, ако отговаря на критериите, посочени в параграф 1.

6. Евроюст е свързан с националната система за координация Евроюст в съответствие с член 12.

7. Евроюст може да изпраща магистрати за връзка в трети държави в съответствие с настоящото решение.

8. В съответствие с настоящото решение Евроюст разполага със секретариат, който се ръководи от административен директор.“

2. Член 3 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква б) текстът „международната взаимопомощ и изпълнение по молби за екстрадиране“ се заменя с „исканията за съдебно сътрудничество и решенията в тази област, включително по отношение на инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване;“

б) в параграф 2 думите „член 27, параграф 3“ се заменят с „член 26а, параграф 2“.

3. В член 4 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) формите на престъпност и престъпленията, по отношение на които Европол е компетентен да действа по всяко време;“ ⁽²⁾

⁽¹⁾ ОВ L 105, 27.4.1996 г., стр. 1.

⁽²⁾ Към момента на приемане на настоящото решение компетентността на Европол е определена в Конвенцията от 26 юли 1995 г. за създаването на Европейска полицейска служба (Конвенция за Европол) (ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 2), изменена с протокол от 2003 г. (ОВ С 2, 6.1.2004 г., стр. 1), и в приложението към нея. Въпреки това след влизането в сила на решението на Съвета за създаване на Европейска полицейска служба (Европол), компетентността на Евроюст ще бъде уредена в член 4, параграф 1 от посоченото решение и в приложението към него.

б) буква б) се заличава;

в) в буква в) думите „в букви а) и б)“ се заменят с „в буква а)“.

4. Вмъква се следният член:

„Член 5а

Дежурен координационен център

1. За да изпълнява своите задачи при неотложни случаи, Евроюст създава дежурен координационен център (ДКЦ), който е в състояние да получава и обработва по всяко време изпратените до него искания. ДКЦ е достъпен за връзка денонощно всеки ден от седмицата посредством едно-единствено звено за контакт на ДКЦ в Евроюст.

2. ДКЦ разчита на един представител (представител за ДКЦ) от всяка държава-членка, като това може да е националният член, неговият заместник или помощник, които имат право да заместват националния член. Представителят за ДКЦ е в състояние да изпълнява задачите си денонощно всеки ден от седмицата.

3. В неотложни случаи, когато в една или повече държави-членки трябва да бъде изпълнено искане за съдебно сътрудничество или решение в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване, компетентният орган, отправил искането или постановил решението, може да го изпрати на ДКЦ. Звеното за контакт на ДКЦ незабавно изпраща искането на представителя за ДКЦ на държавата-членка, от която е изпратено искането, и ако е изрично поискано от органа, предал искането или постановил решението — на представителите за ДКЦ на държавите-членки, на чиито територии следва да се изпълни искането. Тези представители за ДКЦ без забавяне предприемат действия по изпълнение на искането в своята държава-членка, като изпълняват задачите и упражняват правомощията, с които разполагат и които са посочени в член 6 и в членове 9а—9е.“

5. Член 6 се изменя, както следва:

а) съществуващата алинея става параграф 1;

б) в параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) като посочи своите основания, може да помоли компетентните органи на държавите-членки да:

i) предприемат разследване или наказателно преследване на конкретни действия;

ii) приемат, че един от тях може да е в по-добра позиция да предприеме разследване или наказателно преследване за конкретни действия;

iii) осъществяват координация между компетентните органи на заинтересованите държави-членки;

iv) създават съвместен екип за разследване, като се спазват съответните инструменти на сътрудничество;

v) осигуряват всякаква информация, необходима за изпълняване на неговите задачи;

vi) предприемат специални следствени мерки;

vii) предприемат всякакви други мерки, оправдани с оглед на разследването или наказателното преследване;“

в) в параграф 1 буква ж) се заличава;

г) добавя се следният параграф:

„2. Държавите-членки гарантират, че компетентните национални органи отговарят без излишно забавяне на исканията, отправени съгласно настоящия член.“

6. Член 7 се изменя, както следва:

а) съществуващата алинея става параграф 1;

б) добавят се следните параграфи:

„2. Когато двама или повече национални членове не могат да постигнат съгласие относно начините за решаване на определен спор за компетентност по отношение на предприемането на разследване или наказателно преследване съгласно член 6, и по-специално член 6, параграф 1, буква в), към колегиалния орган се отправя искане за писмено становище с незадължителен характер по случая, при условие че въпросът не е бил разрешен по взаимно съгласие между съответните компетентни национални органи. Становището на колегиалния орган се изпраща на съответните държави-членки в кратък срок. Настоящият параграф не засяга параграф 1, буква а), подточка ii).“

3. Независимо от разпоредбите, които се съдържат в приетите от Европейския съюз правни инструменти относно съдебното сътрудничество, компетентният орган може да докладва на Евроюст за системни откази или затруднения при изпълнението на искания за съдебно сътрудничество или решения в тази област, включително за правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване, и да поиска от колегиалния орган писмено становище с незапължителен характер по въпроса, при условие че той не е бил разрешен по взаимно съгласие между компетентните национални органи или чрез намесата на съответните национални членове. Становището на колегиалния орган се изпраща на съответните държави-членки в кратък срок.“

7. Членове 8 и 9 се заменят със следното:

„Член 8

Последващи действия във връзка с искания и становища на Евроюст

Ако компетентните органи на съответните държави-членки решат да не изпълнят искане, посочено в член 6, параграф 1, буква а) или в член 7, параграф 1, буква а), или решат да не се съобразят с писмено становище, посочено в член 7, параграфи 2 и 3, те без излишно забавяне информират Евроюст за своето решение и основанията за него. Когато не е възможно да се представят основания за отказ за изпълнение на искане, тъй като това би накърнило основни интереси на националната сигурност или би застрашило сигурността на гражданите, компетентните органи на държавите-членки могат да изтъкнат основания от оперативен характер.

Член 9

Национални членове

1. Срокът на мандата на националния член е най-малко четири години. Мандатът може да се подновява от държавата-членка по произход. Националният член не може да бъде отзован преди края на мандата, без Съветът да е предварително информиран и да му е посочена съответната причина. Когато национален член е председател или заместник-председател на Евроюст, срокът на мандата му като член е такъв, че най-малкото да му позволява да изпълнява функциите си на председател или заместник-председател за целия срок, за който е избран.

2. Цялата информация, която се обменя между Евроюст и държавите-членки, се изпраща чрез националния член.

3. За да изпълни целите на Евроюст, националният член има най-малкото същия достъп до или най-малко е в състояние да получи информацията, която се съдържа в следните видове регистри на неговата държава-членка, които на национално равнище се предоставят на негово разположение в качеството му на прокурор, съдия или полицейски служител, в зависимост от случая:

- а) регистрите за съдимост;
- б) регистрите за задържани лица;
- в) регистрите за провеждани разследвания;
- г) ДНК регистрите;
- д) други регистри на неговата държава-членка в случаите, когато счита, че тази информация му е необходима за изпълнението на неговите задачи.

4. Националният член може да се свързва пряко с компетентните органи на своята държава-членка.“

8. Вмъкват се следните членове:

„Член 9а

Правомощия на националния член, предоставени на национално равнище

1. Когато национален член упражнява правомощията, посочени в членове 9б, 9в и 9г, той действа в качеството си на компетентен национален орган в съответствие с националното законодателство и при условията, определени в настоящия член и в членове 9б—9д. При изпълнение на своите задачи националният член при необходимост уведомява дали действа в съответствие с правомощията, предоставени на националните членове съгласно настоящия член и членове 9б, 9в и 9г.

2. Всяка държава-членка определя естеството и границите на правомощията, които предоставя на своя национален член във връзка със съдебното сътрудничество по отношение на посочената държава-членка. Всяка държава-членка обаче предоставя на своя национален член най-малко правомощията, описани в член 9б и, при спазване на член 9д, правомощията, описани в членове 9в и 9г, които му се предоставят на национално равнище в качеството му на съдия, прокурор или полицейски служител, в зависимост от случая.

3. При назначаване на своя национален член и, при необходимост, по всяко друго време държавата-членка уведомява Евроюст и генералния секретариат на Съвета за своето решение относно прилагането на параграф 2, за да може генералният секретариат да информира останалите държави-членки. Държавите-членки се задължават да приемат и признават предоставените по този начин правомощия, доколкото те са съобразени с поетите международни ангажименти.

4. Всяка държава-членка определя правото на националния член да действа по отношение на чужди съдебни органи в съответствие с поетите от нея международни ангажименти.

Член 9б

Обичайни правомощия

1. Националните членове, в качеството си на компетентни национални органи, имат право да получават, предават, улесняват, проследяват и предоставят допълнителна информация във връзка с изпълнението на искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване. Когато се упражняват правомощията, посочени в настоящия параграф, компетентният национален орган се уведомява в кратък срок.

2. В случай на частично или незадоволително изпълнение на искане за съдебно сътрудничество националните членове, в качеството си на компетентни национални органи, могат да поискат от компетентния национален орган в тяхната държава-членка да предприеме допълнителни мерки с цел пълно изпълнение на искането.

Член 9в

Правомощия, упражнявани по споразумение с компетентния национален орган

1. В качеството си на компетентни национални органи националните членове могат, съгласувано с компетентен национален орган или по негово искане и като действат съобразно конкретния случай, да упражняват следните правомощия:

- а) да издават и изпълняват искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване;
- б) да изпълняват в своята държава-членка искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване;
- в) да разпореждат в своята държава-членка мерки за разследване, които са счетени за необходими на координационно заседание, организирано от Евроюст с цел да се окаже съдействие на компетентните национални органи, натоварени с конкретно разследване, и в което съответните компетентни национални органи, натоварени с разследването, са поканени да участват;
- г) да разрешават и да координират контролирани доставки в своите държави-членки.

2. По принцип предоставените с настоящия член правомощия се упражняват от компетентен национален орган.

Член 9г

Правомощия, упражнявани при неотложни случаи

В качеството си на компетентни национални органи, в неотложни случаи и доколкото не са в състояние временно да определят компетентния национален орган или да се свържат с него, националните членове имат правомощия:

- а) да разрешават и да координират контролирани доставки в своите държави-членки;
- б) да изпълняват, във връзка със своята държава-членка, искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване.

Веднага след като компетентният национален орган бъде определен или бъде осъществена връзка с него, той се уведомява за упражняването на правомощията, посочени в настоящия член.

Член 9д

Искания от национални членове, при които правомощията не могат да бъдат упражнявани

1. В качеството си на национален компетентен орган националният член е компетентен най-малкото да представи предложение на компетентния орган за упражняване на правомощията, посочени в членове 9в и 9г, когато не е възможно да се предоставят такива правомощия на националния член, тъй като това противоречи на:

- а) конституционни норми;

или

- б) основни принципи на наказателноправната система:

- i) относно разделението на правомощията между полицията, прокуратурата и съда;
- ii) относно функционалното разпределение на задачите между органите на прокуратурата;

или

- iii) свързани с федералната структура на съответната държава-членка.

2. Държавите-членки вземат мерки в посочените в параграф 1 случаи компетентният национален орган да се заеме без излишно забавяне с искането, отправено от националния член.

Член 9е

Участие на национални членове в съвместни екипи за разследване

Националните членове имат право да участват в съвместни екипи за разследване, включително в създаването им, съгласно член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз или Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване (*), имащи отношение към собствената им държава-членка. Държавите-членки обаче могат да обвържат участието на националния член с изискване за съгласие от страна на компетентния национален орган. Националните членове, техните заместници или помощници се канят за участие във всеки съвместен екип за разследване, който има отношение към тяхната държава-членка и за който е предоставено финансиране от Общността по линия на приложимите финансови инструменти. Всяка държава-членка определя дали националният член участва в съвместния екип за разследване в качеството си на компетентен национален орган или като представител на Евроюст.

(*) ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1.“

9. Член 10 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„2. Съветът, който действа с квалифицирано мнозинство, одобрява процедурния правилник на Евроюст по предложение на колегиалния орган. Колегиалният орган приема неговото предложение с мнозинство от две трети след консултация със Съвместния надзорен орган, предвиден съгласно член 23, относно разпоредбите за обработка на личните данни.“;

б) в параграф 3 думите „в съответствие с член 7, буква а)“ се заменят с „в съответствие с член 7, параграф 1, буква а) и параграфи 2 и 3.“

10. Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Национална система за координация Евроюст

1. Всяка държава-членка определя един или повече национални кореспонденти на Евроюст.

2. Най-късно до 4 юни 2011 г. всяка държава-членка създава национална система за координация Евроюст, за да осигури координацията на работата, извършвана от:

- а) националните кореспонденти за Евроюст;
- б) националния кореспондент за Евроюст по въпросите на тероризма;
- в) националния кореспондент за Европейската съдебна мрежа и още най-много три други звена за контакт на Европейската съдебна мрежа;
- г) националните членове или звената за контакт на мрежата за съвместни екипи за разследване и на мрежите, създадени с Решение 2002/494/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. за създаване на европейска мрежа на точки за контакт по отношение на лицата, отговорни за геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления (*), Решение 2007/845/ПВР на Съвета от 6 декември 2007 г. относно сътрудничеството между службите за възстановяване на активи на държавите-членки при проследяване и установяване на облиги или друго имущество, свързани с престъпления (**), и Решение 2008/852/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно мрежа от звена за контакт срещу корупцията (**).

3. Лицата, посочени в параграфи 1 и 2, запазват своите пост и статут съгласно националното законодателство.

4. Националните кореспонденти на Евроюст отговарят за функционирането на националната система за координация Евроюст. Когато са определени няколко кореспонденти на Евроюст, един от тях отговаря за функционирането на националната система за координация Евроюст.

5. В рамките на държавите-членки националната система за координация Евроюст улеснява изпълнението на задачите на Евроюст, по-специално като:

- а) гарантира, че посочената в член 16 система за управление на случаите получава информация, отнасяща се до съответната държава-членка, по ефективен и надежден начин;
- б) съдейства да се определи дали даден случай следва да бъде разглеждан с помощта на Евроюст или на Европейската съдебна мрежа;
- в) съдейства на националните членове за определяне на съответните органи, които да изпълнят исканията за съдебно сътрудничество и решенията в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване;
- г) поддържа тесни връзки с националното звено на Европол.

6. За да се постигнат посочените в параграф 5 цели, лицата, посочени в параграф 1 и параграф 2, букви а), б) и в), имат връзка със системата за управление на случаите, а лицата, посочени в параграф 2, буква г), могат да имат връзка с нея в съответствие с настоящия член и с членове 16, 16а, 16б и 18, както и с процедурния правилник на Евроюст. Осъществяването на връзката със системата за управление на случаите се поема от общия бюджет на Европейския съюз.

7. Разпоредбите на настоящия член не могат да се тълкуват по начин, който засяга преките контакти между компетентните съдебни органи, предвидени в инструментите за съдебно сътрудничество, като член 6 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз. Отношенията между националния член и националните кореспонденти не са пречка за осъществяването на преки контакти между националния член и неговите компетентни органи.

(*) ОВ L 167, 26.6.2002 г., стр. 1.

(**) ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 103.

(***) ОВ L 301, 12.11.2008 г., стр. 38.“

11. Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Обмен на информация с държавите-членки и между националните членове

1. Компетентните органи на държавите-членки обменят с Евроюст всякаква информация, необходима за изпълнение на задачите му в съответствие с членове 4 и 5, както и с правилата за защита на данните, изложени в настоящото решение. Това включва най-малко информацията, посочена в параграфи 5, 6 и 7.

2. Предаването на информация на Евроюст се тълкува като искане към Евроюст за помощ за конкретен случай единствено ако компетентен орган го определи като такова.

3. Националните членове на Евроюст имат право без предварително разрешение да обменят помежду си или с компетентните органи на своите държави-членки всякаква информация, необходима за изпълнение на задачите на Евроюст. По-специално националните членове биват своевременно информирани за случаите, които ги засягат.

4. Настоящият член не засяга други задължения за предаване на информация на Евроюст, включително във връзка с Решение 2005/671/ПВР на Съвета от 20 септември 2005 г. относно обмена на информация и сътрудничеството по отношение на терористични престъпления (*).

5. Държавите-членки следят националните членове да бъдат информирани за подготовката на създаването на съвместен екип за разследване, независимо дали той се създава съгласно член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз или съгласно Рамково решение 2002/465/ПВР, както и за резултатите от работата на тези екипи.

6. Държавите-членки правят необходимото националните членове да бъдат информирани без излишно забавяне за всеки случай, засягащ непосредствено най-малко три държави-членки и за който до поне две държави-членки са изпратени искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа за взаимно признаване и:

а) когато дадено престъпление е наказуемо в държава-членка, отправила искането или постановила решението, с присъда лишаване от свобода или заповед за задържане за максимален срок най-малко пет или шест години, в зависимост от решението на съответната държава-членка по въпроса, и е включено в следния списък:

i) трафик на хора;

ii) сексуална експлоатация на деца и детска порнография;

iii) трафик на наркотици;

iv) трафик на огнестрелни оръжия, техни части и елементи и боеприпаси;

v) корупция;

vi) измами, засягащи финансовите интереси на Европейските общности;

vii) подправка на евро;

viii) изпиране на пари;

ix) нападения срещу информационни системи;

или

б) когато има фактически данни за участие на престъпна организация;

или

в) когато има данни, че даден случай може да има сериозно трансгранично измерение или отражение на равнището на Европейския съюз или че може да засегне и други държави-членки освен непосредствено заинтересованите.

7. Държавите-членки вземат мерки техният национален член да бъде информиран също така за:

- a) случаи, при които са възникнали или има вероятност да възникнат спорове за компетентност;
- b) контролирани доставки, засягащи най-малко три държави, поне две от които са държави-членки;
- b) системни затруднения или откази за изпълнение на искания за съдебно сътрудничество и решения в тази област, включително по отношение на правни инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване.

8. Националните органи не са задължени да предоставят информация в конкретен случай, ако това би означавало:

- a) да се увредят основни интереси на националната сигурност; или
- b) да се застраши сигурността на гражданите.

9. Настоящият член не засяга условията, предвидени в двустранните или многостранните споразумения или договори между държавите-членки и трети държави, както и условия, поставени от трети държави за използване на предоставената информация.

10. Информацията, предоставяна на Евроюст съгласно параграфи 5, 6 и 7, включва най-малко видовете информация, когато има такава, съдържаща се в списъка, даден в приложението.

11. Информацията, посочена в настоящия член, се предава на Евроюст по структуриран начин.

12. До 4 юни 2014 г. (*) въз основа на предоставената от Евроюст информация Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящия член, придружен от предложенията, които тя счита за необходими, включително с оглед проучване на необходимостта от изменение на параграфи 5, 6 и 7 и на приложението.

12. Въмква се следният член:

„Член 13а

Информация, предоставяна от Евроюст на компетентните национални органи

1. По своя собствена инициатива Евроюст предоставя на компетентните национални органи текуща и последваща информация за резултатите от обработването на информация, включително за наличието на връзки със случаи, които вече са въведени в системата за управление на случаите.

2. Освен това, когато компетентен национален орган поиска от Евроюст да му предостави информация, Евроюст я предоставя в сроковете, поискани от този орган.“

13. Член 14 се изменя, както следва:

- a) в параграф 3 думите „в съответствие с членове 13 и 26“ се заменят с „в съответствие с членове 13, 26 и 26а“;
- b) параграф 4 се заличава.

14. В член 15 параграф 1 се изменя, както следва:

- a) в уводната част думите „са предмет на криминално разследване или преследване за един или повече от видовете престъпления и нарушения, определени в член 4“ се заменят със „са заподозрени в извършване или участие в престъпление, което попада в областта на компетентност на Евроюст, или са осъдени за подобно престъпление“;

b) добавят се следните букви:

„л) телефонни номера, адреси за електронна поща, данни, посочени в член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за запазване на данни, създадени или обработени във връзка с предоставянето на общественодостъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи (*);

м) данни за регистрацията на превозни средства;

н) ДНК профили, изготвени въз основа на некодираната част на ДНК, снимки и пръстови отпечатъци.

(*) ОВ L 253, 29.9.2005 г., стр. 22.“

(*) ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 54.“

15. Член 16 се заменя със следното:

„Член 16

Система за управление на случаите, индекс и временни работни досиета

1. В съответствие с настоящото решение Евроюст създава система за управление на случаите, съставена от временни работни досиета и от индекс, който съдържа лични данни и информация, която няма личен характер.

2. Системата за управление на случаите има следното предназначение:

- a) да осигурява подкрепа за управлението и координацията на разследванията и наказателните преследвания, на които Евроюст предоставя помощ, по-специално чрез система от връзки между информацията;
- b) да улеснява достъпа до информация за текущите разследвания и наказателни преследвания;
- v) да улеснява контрола върху законосъобразността и спазването на разпоредбите на настоящото решение по отношение на обработката на лични данни.

3. Системата за управление на случаите, доколкото това е в съответствие с разпоредбите за защита на личните данни, съдържащи се в настоящото решение, може да бъде свързана със защитената далекосъобщителна връзка, посочена в член 9 от Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа (*).

4. Индексът съдържа позовавания на временните работни досиета, които се обработват в рамките на Евроюст, и не може да съдържа лични данни, освен тези, посочени в член 15, параграф 1, букви а)—и), к) и м) и параграф 2.

5. При изпълнение на задълженията си в съответствие с настоящото решение националните членове на Евроюст могат да обработват данни за отделните случаи, по които работят, във временно работно досие. Те предоставят на служителя по защита на данните достъп до работното досие. Съответният национален член информира служителя по защита на данните за създаването на всяко ново временно работно досие, което съдържа лични данни.

6. При обработката на лични данни, свързани с конкретен случай, Евроюст не може да създава друго автоматизирано досие с данни, освен в рамките на системата за управление на случаите.

(*) ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130.“

16. Вмъкват се следните членове:

„Член 16а

Функциониране на временните работни досиета и на индекса

1. Съответният национален член създава временно работно досие за всеки случай, във връзка с който му е предадена информация, доколкото това предаване съответства на настоящото решение или на инструментите, посочени в член 13, параграф 4. Националните членове носят отговорност за управлението на временните работни досиета, които са създали.

2. Националният член, който е създал временно работно досие, решава във всеки отделен случай дали да запази неговата поверителност или — когато е необходимо, за да се даде възможност на Евроюст да изпълнява задачите си — да предостави достъп до досието или до части от него на други национални членове или на оправомощени служители на Евроюст.

3. Националният член, който е създал временно работно досие, решава кои данни, свързани с това временно работно досие, се въвеждат в индекса.

Член 16б

Достъп на национално равнище до системата за управление на случаите

1. Посочените в член 12, параграф 2 лица, доколкото са свързани със системата за управление на случаите, в съответствие с член 12, параграф 6 могат да получат достъп само до:

- a) индекса, освен ако националният член, който е взел решение да въведе данните в индекса, изрично не е отказал такъв достъп;
- b) временните работни досиета, създадени или управлявани от националния член от тяхната държава-членка;
- v) временните работни досиета, създадени или управлявани от националните членове на други държави-членки и до които националният член на тяхната държава-членка е получил достъп, освен ако националният член, който е създал или управлявал досието, изрично е отказал такъв достъп.

2. Националният член, в рамките на предвидените в параграф 1 ограничения, решава каква степен на достъп до временните работни досиета да се предостави в неговата държава-членка на лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото те са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6.

3. Всяка държава-членка, след консултация с националния член, решава каква степен на достъп до индекса да предостави в тази държава-членка на лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото те са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6. Държавите-членки уведомяват Евроюст и генералния секретариат на Съвета за своето решение във връзка с прилагането на настоящия параграф, за да може генералният секретариат да уведоми останалите държави-членки.

Същевременно лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото те са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6, имат достъп най-малко до индекса, доколкото това е необходимо за достъпа до временните работни досиета, до които им е предоставен достъп съгласно параграф 2 от настоящия член.

4. До 4 юни 2013 г. Евроюст представя доклад на Съвета и на Комисията относно прилагането на параграф 3. Въз основа на този доклад всяка държава-членка разглежда необходимостта от преразглеждане на степента на достъп, предоставена в съответствие с параграф 3.“

17. Член 17 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 текстът „не получава инструкции от никого“ се заменя с „действа независимо“;
- б) в параграфи 3 и 4 думата „служителят“ се заменя със „служителят по защита на данните“.

18. Член 18 се заменя със следното:

„Член 18

Разрешен достъп до лични данни

За постигане на целите на Евроюст и при ограниченията, предвидени в членове 16, 16а и 16б, достъп до личните данни, които се обработват от Евроюст, могат да имат само националните членове, техните заместници и помощници, посочени в член 2, параграф 2, лицата, посочени в член 12, параграф 2, доколкото са свързани със системата за управление на случаите в съответствие с член 12, параграф 6, както и оправомощени служители на Евроюст.“

19. В член 19, параграф 4, буква б) текстът „което е подпомагано от Евроюст“ се заличава.

20. Член 21 се изменя, както следва:

- а) параграф 2 се изменя, както следва:
 - i) в уводната част текстът „първата възможна измежду следните дати“ се добавя след думата „след“;
 - ii) вмъква се следната буква:

„аа) датата, на която лицето е оправдано и решението е влязло в сила;“

iii) буква б) се заменя със следното:

„б) три години след датата, на която е влязло в сила съдебното решение в последната държава-членка, заинтересована от разследването или наказателното преследване;“

iv) в буква в) след думата „преследването“ се поставя запетая и се добавят думите „освен ако съгласно член 13, параграфи 6 и 7 или съгласно инструментите, посочени в член 13, параграф 4, е налице задължение за предоставяне на тази информация на Евроюст“;

v) добавя се следната буква:

„г) три години след датата, на която данните са били предадени в съответствие с член 13, параграфи 6 и 7 или в съответствие с инструментите, посочени в член 13, параграф 4.“;

б) параграф 3 се изменя, както следва:

- i) в букви а) и б) думите „в параграф 2“ се заменят с „в параграф 2, букви а), б), в) и г)“;
- ii) в буква б) се добавя следното изречение:

„Въпреки това след изтичането на давностния срок за наказателно преследване във всички заинтересовани държави-членки, както е посочено в параграф 2, буква а), данни могат да се съхраняват, единствено ако са необходими за предоставяне на помощ от страна на Евроюст в съответствие с настоящото решение.“

21. Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) в първата алинея думите „съгласно членове 14—22“ се заменят със „съгласно членове 14—22, 26, 26а и 27“;

ii) втората алинея се заменя със следното:

„Съвместният надзорен орган заседава най-малко веднъж на 6 месеца. Той също така заседава в рамките на три месеца от подаването на жалбата, посочена в член 19, параграф 8, или в рамките на три месеца от датата, на която случаят е бил отнесен до него в съответствие с член 20, параграф 2. Съвместният надзорен орган може да бъде свикан и от неговия председател по искане най-малко на две държави-членки.“;

iii) в трета алинея, второ изречение текстът „18 месеца“ се заменя с „три години“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Съдия, назначен от държава-членка, става постоянен член, след като бъде избран от пленарно заседание на лицата, назначени от държавите-членки в съответствие с параграф 1, като остава постоянен член за период три години. Веднъж годишно с тайно гласуване се провежда избор за един постоянен член на Съвместния надзорен орган. Съвместният надзорен орган се председателства от члена, който е в третата година от своя мандат след изборите. Постоянните членове могат да бъдат преизбирани. Назначените членове, които искат да бъдат избрани, представят писмената си кандидатура пред секретариата на Съвместния надзорен орган десет дни преди заседанието, на което ще се проведе изборът.“;

в) вмъква се следният параграф:

„4а. Съвместният надзорен орган приема в своя процедурен правилник мерките, необходими за прилагането на параграфи 3 и 4.“;

г) в параграф 10 се добавя следното изречение:

„Секретариатът на Съвместния надзорен орган може да разчита на експертния опит на секретариата, създаден с Решение 2000/641/ПВР (*).“

(*) Решение 2000/641/ПВР на Съвета от 17 октомври 2000 г. за създаване на секретариат на съвместните надзорни органи за защита на личните данни, учредени с Конвенцията за създаване на Европейско полицейско бюро (Конвенцията за Европол), Конвенцията за използване на информационните технологии за нуждите на митниците и Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген за постепенно премахване на контрола по общите граници (Шенгенската конвенция) (ОВ L 271, 24.10.2000 г., стр. 1).“

22. Член 25 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Без да се засяга член 2, параграф 4, националните членове, техните заместници и помощници, посочени в член 2, параграф 2, служителите на Евроюст, националните кореспонденти и служителят по защитата на данните са обвързани със задължение за поверителност.“;

б) в параграф 4 думите „член 9, параграф 1“ се заменят с думите „член 2, параграф 4“.

23. Вмъква се следният член:

„Член 25а

Сътрудничество с Европейската съдебна мрежа и с други мрежи на Европейския съюз, които участват в сътрудничеството по наказателноправни въпроси

1. Евроюст и Европейската съдебна мрежа поддържат помежду си привилегировани отношения на основата на консултации и взаимно допълване, по-специално между националния член, звената за контакт на Европейската съдебна мрежа на същата държава-членка и националните кореспонденти на Евроюст и на Европейската съдебна мрежа. За да се гарантира ефикасно сътрудничество, се приемат следните мерки:

а) националните членове информират звената за контакт на Европейската съдебна мрежа за всеки отделен случай, който считат, че мрежата би била в състояние да обработи по-ефикасно;

б) секретариатът на Европейската съдебна мрежа е част от персонала на Евроюст. Той функционира като отделно звено. Той може да използва административните ресурси на Евроюст за изпълнение на задачите на Европейската съдебна мрежа, включително за покриване на разходите по пленарните заседания на мрежата. Когато пленарните заседания се състоят в помещенията на Съвета в Брюксел, разходите могат да обхващат само пътните разходи и разходите за устни преводи. Когато пленарните заседания се състоят в държавата-членка, поела председателството на Съвета, разходите могат да обхващат само част от общите разходи за заседанието;

в) звената за контакт на Европейската съдебна мрежа могат да бъдат поканени да участват в заседания на Евроюст след преценка на всеки конкретен случай.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 4, параграф 1, секретариатът на мрежата на съвместните екипи за разследване и на мрежата, създадена с Решение 2002/494/ПВР, е част от персонала на Евроюст. Тези секретариати функционират като самостоятелни звена. Те могат да използват административните ресурси на Евроюст, които са им необходими за изпълнение на техните задачи. Евроюст осигурява координацията между секретариатите.

Настоящият параграф се прилага за секретариата на всяка нова мрежа, създадена с решение на Съвета, в което се предвижда обезпечаване на този секретариат от Евроюст.

3. Мрежата, създадена с Решение 2008/852/ПВР, може да поиска Евроюст да осигури секретариат за мрежата. Ако бъде отправено подобно искане, се прилага параграф 2.“

24. Член 26 се заменя със следното:

„Член 26

Отношения с институции, органи и агенции на Общността или на Съюза

1. Доколкото това е свързано с изпълнението на неговите задачи, Евроюст може да установява и поддържа отношения на сътрудничество с институциите, органите и агенциите, създадени от или на основание на Договорите за създаване на Европейските общности и Договора за Европейския съюз. Евроюст установява и поддържа отношения на сътрудничество най-малко със:

- а) Европол;
- б) OLAF;
- в) Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex);
- г) Съвета, по-конкретно Съвместния ситуационен център.

Евроюст също така създава и поддържа отношения на сътрудничество с Европейската мрежа за съдебно обучение.

2. Евроюст може да сключва споразумения или да установява работни договорености с образуванията, посочени в параграф 1. Такива споразумения или работни договорености могат по-конкретно да се отнасят до обмена на информация, включително лични данни, както и командироването на служители за връзка в Евроюст. Такива споразумения или работни договорености могат да се сключват само след като Евроюст се е консултирал със Съвместния надзорен орган относно разпоредбите за защита на данните и след предварителното одобрение на Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство. Евроюст информира Съвета за своите планове за започване на такива преговори, като Съветът може да изготви заключенията, които смята за подходящи.

3. Преди влизането в сила на споразумение или договореност, посочени в параграф 2, Евроюст може пряко да получава и да използва информация, включително лични данни, от посочените в параграф 1 образувания, доколкото това е необходимо, за да може да изпълнява задачите си

законосъобразно, и може да предава пряко информация, включително лични данни, на тези образувания, доколкото това е необходимо на защитата на изпълнява задачите си законосъобразно и в съответствие с правилата за защита на данните, предвидени в настоящото решение.

4. OLAF може да съдейства на Евроюст при координирането на производствата по разследване и наказателно преследване по отношение на защитата на финансовите интереси на Европейските общности както по инициатива на Евроюст, така и по искане на OLAF, когато компетентните национални органи не се противопоставят на такова участие.

5. За целите на получаването и предаването на информация между Евроюст и OLAF и без да се засяга член 9, държавите-членки правят необходимото за това националните членове на Евроюст да се разглеждат като компетентни органи на държавите-членки единствено за целите на Регламент (ЕО) № 1073/1999 и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (*). Обменът на информация между OLAF и националните членове не засяга информацията, която трябва да се предоставя на другите компетентни органи съгласно посочените регламенти.

(*) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 8.“

25. Вмъква се следният член:

„Член 26а

Отношения с трети държави и организации

1. Доколкото се изисква за изпълнението на задачите му, Евроюст може също да установи и поддържа отношения на сътрудничество със следните образувания:

- а) трети държави;
- б) организации, като например:
 - i) международни организации и техните подчинени публичноправни органи;
 - ii) други публичноправни органи, основани със споразумение между две или повече държави; както и
 - iii) Международната организация на криминалната полиция (Интерпол).

2. Евроюст може да сключва споразумения с образуванията, посочени в параграф 1. Такива споразумения могат по-специално да засегнат обмена на информация, включително лични данни, както и изпращането на служители за връзка или магистрати за връзка в Евроюст. Тези споразумения могат да се сключват само след като Евроюст се е консултирал със Съвместния надзорен орган относно разпоредбите за защита на данните и с предварителното одобрение на Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство. Евроюст информира Съвета за своите планове за започване на такива преговори, като Съветът може да изготви заключенията, които смята за подходящи.

3. Споразуменията, посочени в параграф 2, които съдържат разпоредби относно обмена на лични данни, могат да бъдат сключвани, само ако за съответното образувание се прилага Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. или след като бъде проведена оценка, потвърждаваща наличието на подходящо ниво на защита на данните, гарантирано от това образувание.

4. Споразуменията, посочени в параграф 2, съдържат разпоредби относно наблюдението на прилагането им, включително прилагането на правилата за защита на данните.

5. Преди влизането в сила на споразуменията, посочени в параграф 2, Евроюст може да получава пряко и да използва информация, включително лични данни, доколкото това е необходимо, за да може да изпълнява задачите си законосъобразно.

6. Преди влизането в сила на споразуменията, посочени в параграф 2, и при условията, установени в член 27, параграф 1, Евроюст може да предава пряко информация, с изключение на лични данни, на тези образувания, доколкото това е необходимо, за да може получателят им да изпълнява задачите си законосъобразно.

7. При условията, предвидени в член 27, параграф 1, Евроюст може да предава лични данни на посочените в параграф 1 образувания, когато:

- а) това е необходимо в отделни случаи за целите на предотвратяването и борбата с престъпления, за които Евроюст е компетентен; и
- б) Евроюст е сключил със съответното образувание споразумение, посочено в параграф 2, което е влязло в сила и което позволява предаването на такива данни.

8. Всяко неспазване или реална възможност за неспазване от страна на образуванията, посочени в параграф 1, на условията съгласно параграф 3 се съобщава незабавно от Евроюст на Съвместния надзорен орган и на засегнатите държави-членки. Съвместният надзорен орган може да спре по-нататъшния обмен на лични данни със съответните образувания, докато се увери, че са взети задоволителни мерки.

9. Въпреки това, дори и условията, посочени в параграф 7, да не са изпълнени, националният член може, като действа в качеството си на компетентен национален орган и в съответствие с разпоредбите на националното си законодателство, по изключение и единствено с цел да се вземат неотложни мерки за предотвратяване на сериозна заплаха за дадено лице или за обществената сигурност, да осъществи обмен на информация, включваща лични данни. Националният член отговаря за законосъобразността на разрешеното предаване на данни. Националният член документира осъществения обмен на данни и причините за него. Изпращането на данни е разрешено, само ако получателят даде уверения, че данните ще се използват само за целта, за която са изпратени.“

26. Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Предаване на данни

1. Преди Евроюст да обмени информация с образуванията, посочени в член 26а, националният член на държавата-членка, която е предоставила информацията, дава своето съгласие за предаването на тази информация. В подходящи случаи националният член се консултира с компетентните органи на държавите-членки.

2. Евроюст отговаря за законосъобразността на предаването на данни. Евроюст документира всички случаи на предаване на данни съгласно членове 26 и 26а, както и на основанията за такова предаване. Данни се предават, само ако получателят даде уверения за това, че данните ще се използват само за целта, за която са предадени.“

27. Въмъкват се следните членове:

„Член 27а

Магистрати за връзка, изпратени в трети държави

1. С оглед улесняване на съдебното сътрудничество с трети държави, в случаи, когато Евроюст предоставя помощ в съответствие с настоящото решение, колегиалният орган може да изпраща магистрати за връзка в трета държава, при наличие на споразумение с тази трета държава, както е посочено в член 26а. Започването на преговори с трета държава става с предварителното одобрение на Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство. Евроюст информира Съвета за своите планове за започване на такива преговори, като Съветът може да изготви заключенията, които смята за подходящи.

2. От магистрата за връзка, посочен в параграф 1, се изисква да притежава опит в работата с Евроюст и подходящи познания в областта на съдебното сътрудничество и начина на работа на Евроюст. Изпращането на магистрат за връзка от името на Евроюст става с предварителното съгласие на магистрата и на неговата държава-членка.

3. Когато магистратът за връзка, изпратен от Евроюст, е избран между национални членове, заместник-членове или помощници, той:

i) бива заместен във функциите си като национален член, заместник-член или помощник, от държавата-членка;

ii) изгубва правото да упражнява правомощията, предоставени му в съответствие с членове 9а—9д.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 110 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, установен с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 (*), колегиалният орган изготвя правила относно изпращането на магистрати за връзка и приема необходимите правила за прилагане в тази област, като се консултира с Комисията.

5. Дейностите на магистратите за връзка, изпратени от Евроюст, подлежат на надзор от Съвместния надзорен орган. Магистратите за връзка се отчитат за дейността си пред колегиалния орган, който информира Европейския парламент и Съвета в годишния доклад и по подходящ начин. Магистратите за връзка информират националните членове и националните компетентни органи за всички случаи, засягащи тяхната държава-членка.

6. Компетентните органи на държавите-членки и магистратите за връзка, посочени в параграф 1, могат да се свързват пряко помежду си. В такива случаи магистратът за връзка информира съответния национален член за тези контакти.

7. Магистратите за връзка, посочени в параграф 1, имат връзка със системата за управление на случаите.

Член 27б

Искания за съдебно сътрудничество до и от трети държави

1. Евроюст може, със съгласието на заинтересованите държави-членки, да координира изпълнението на искания за съдебно сътрудничество, отправени от трета държава, когато тези искания са част от същото разследване и изискват изпълнение в поне две държави-членки. Исканията, посочени в настоящия параграф, могат да бъдат предавани на Евроюст и от компетентен национален орган.

2. При неотложни случаи и в съответствие с член 5а ДКЦ може да получава и обработва исканията, посочени в параграф 1 от настоящия член, отправени от трета държава, която е сключила споразумение за сътрудничество с Евроюст.

3. Без да се засягат разпоредбите на член 3, параграф 2, когато се отправят искания за съдебно сътрудничество, които са свързани със същото разследване и изискват изпълнение в трета държава, Евроюст може също така, със съгласието на заинтересованите държави-членки, да подпомогне съдебното сътрудничество с тази трета държава.

4. Исканията, посочени в параграфи 1, 2 и 3, могат да се предават чрез Евроюст, ако това е в съответствие с инструментите, приложими за отношенията между тази трета държава и Европейския съюз или съответните държави-членки.

Член 27в

Отговорност, различна от отговорността при непозволено или неправилно обработване на данни

1. Договорната отговорност на Евроюст се урежда от приложимото към съответния договор законодателство.

2. При извъндоговорна отговорност Евроюст има задължението, независимо от отговорността по член 24, да поправи вредите, които са причинени по вина на колегиалния орган или на служителите на Евроюст при изпълнение на техните задължения, доколкото това може да им бъде вменено и независимо от различните процедури за предявяване на иск за вреди, предвидени в законодателството на държавите-членки.

3. Параграф 2 се прилага и в случай на вреди, причинени по вина на национален член, заместник или помощник при изпълнение на техните задължения. Когато обаче това лице действа въз основа на правомощията, които са му предоставени съгласно членове 9а—9д, неговата държава-членка на произход възстановява на Евроюст сумата, която последният е заплатил като обезщетение за вредите.

4. Пострадалото лице има право да поиска Евроюст да не предявява или да оттегли предявен иск.

5. Националните съдилища на държавите-членки, които са компетентни да разглеждат спорове, свързани с отговорността на Евроюст съгласно посоченото в настоящия член, се определят при отчитане на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (**).

(*) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

(**) ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.“

28. В член 28, параграф 2, второ изречение думите „действащ с квалифицирано мнозинство“ се добавят след „Съвета“.

29. Член 29 се изменя, както следва:

а) в параграф 1:

i) думите „с единодушие“ се заменят „с мнозинство от две трети“;

ii) добавя се следното изречение:

„Комисията има право да участва в процеса на избор и да бъде член на комисията за избор“;

б) в параграф 2 второто изречение се заменя със следното:

„Той може да бъде продължен еднократно, без да е необходима покана за кандидатстване, при условие че колегиалният орган вземе такова решение с мнозинство от три четвърти и назначи административния директор със същото мнозинство.“;

в) в параграф 5 се добавя следното изречение:

„За тази цел той отговаря за създаването и прилагането, в сътрудничество с колегиалния орган, на ефективна процедура за наблюдение и оценка на работата на администрацията на Евроюст с оглед постигането на целите на Евроюст. Административният директор докладва редовно пред колегиалния орган за резултатите от това наблюдение.“

30. Член 30 се изменя, както следва:

а) в параграф 2:

i) в четвъртото изречение се добавят думите „който може да подпомага и националния член“;

ii) последното изречение се заменя със следното:

„Колегиалният орган приема необходимите правила за прилагане по отношение на командированите национални експерти.“;

б) в параграф 3 се добавят думите „при спазване на разпоредбите на членове 25а, параграф 1, буква в) и параграф 2“.

31. Член 32 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Предоставяне на информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Комисията или Съветът могат да поискат от Евроюст становище по всички проекти за правни инструменти, изготвени съгласно дял VI от Договора.“

32. Член 33 се заменя със следното:

„Член 33

Финансиране

1. Заплатите и хонорарите на националните членове, заместниците и помощниците, посочени в член 2, параграф 2, се поемат от държавата-членка по произход.

2. Когато националните членове, заместниците и помощниците действат в рамките на задачите на Евроюст, съответните разходи се считат за оперативни разходи по смисъла на член 41, параграф 3 от Договора.“

33. В член 35 параграф 1 се изменя, както следва:

а) думите „31 март“ се заменят с „10 февруари“;

б) добавя се следното изречение:

„Европейската съдебна мрежа и мрежите, посочени в член 25а, параграф 2, се уведомяват своевременно относно онези части от бюджета, които са свързани с дейността на техните секретариати, преди изпращането на проекта на Комисията.“

34. Член 36 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 първото изречение се заменя със следното:

„2. Най-късно до 1 март след приключването на финансовата година счетоводителят на Евроюст предава временния отчет, към който е приложен докладът за бюджетното и финансовото управление за финансовата година, на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Евроюст изпраща доклада за бюджетното и финансовото управление за финансовата година на Европейския парламент и на Съвета до 31 март на следващата година.“;

в) в параграф 10 думите „30 април“ се заменят с „15 май“.

35. Вмъква се следният член:

„Член 39а

Класифицирана информация на ЕС

Евроюст прилага принципите за сигурност и минималните стандарти, заложи в Решение 2001/264/ЕО на Съвета от 19 март 2001 г. за приемане на разпоредбите относно сигурността на Съвета (*), при управлението на класифицирана информация на ЕС.

(*) ОВ L 101, 11.4.2001 г., стр. 1.“

36. Член 41 се заменя със следното:

„Член 41

Доклади

1. Държавите-членки информират Евроюст и генералния секретариат на Съвета за назначаването на националните членове, заместниците, помощниците и лицата, посочени в член 12, параграфи 1 и 2, както и за всички промени във връзка с тези назначения. Генералният секретариат на Съвета поддържа актуален списък на тези лица и предоставя техните имена и данни за контакт на всички държави-членки и на Комисията.

2. Окончателното назначаване на национален член не поражда действие преди датата, на която генералният секретариат на Съвета получи официалното уведомление, посочено в параграф 1 и член 9а, параграф 3.“

37. Вмъква се следният член:

„Член 41а

Оценка

1. Преди 4 юни 2014 г. и на всеки пет години след това колегиалният орган възлага независима външна оценка на

прилагането на настоящото решение, както и на дейностите, извършвани от Евроюст.

2. При всяка оценка се преценяват въздействието на настоящото решение, работата на Евроюст с оглед постигане на целите, посочени в настоящото решение, както и ефективността и ефикасността на Евроюст. Колегиалният орган изготвя конкретно задание, като се консултира с Комисията.

3. Докладът за оценката включва констатациите и препоръките на оценката. Този доклад се изпраща на Европейския парламент, Съвета и Комисията и се оповестява публично.“

38. Добавя се приложението, текстът на което е даден в приложението към настоящото решение.

Член 2

Транспониране

1. Ако е необходимо, държавите-членки привеждат националното си законодателство в съответствие с настоящото решение при първа възможност и във всички случаи не по-късно от 4 юни 2011 г.

2. Комисията редовно прави преглед на прилагането на Решение 2002/187/ПВР, така както е изменено, от държавите-членки и представя на Европейския парламент и на Съвета доклад в тази връзка, придружен, ако е целесъобразно, от необходимите предложения за подобряване на съдебното сътрудничество и на функционирането на Евроюст. Това се прилага по-специално за способността на Евроюст да подпомага държавите-членки в борбата срещу тероризма.

Член 3

Пораждане на действие

Настоящото решение поражда действие от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 16 декември 2008 година.

За Съвета

Председател

R. BACHELOT-NARQUIN

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък, посочен в член 13, параграф 10, установяващ минималната информация, която, ако е налична, се предоставя на Евроюст съгласно член 13, параграфи 5, 6 и 7

1. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 5:
 - а) участващи държави-членки;
 - б) видове престъпления, които са предмет на разглеждане;
 - в) дата на споразумението за създаване на екипа;
 - г) планиран срок, за който се създава екипът, включително промяна на този срок;
 - д) данни за ръководителя на екипа на всяка участваща държава-членка;
 - е) кратко изложение на резултатите на съвместните екипи за разследване.
2. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 6:
 - а) данни за самоличността на лице/идентификационни данни на група или организация, които са субекти на разследване или наказателно преследване;
 - б) заинтересовани държави-членки;
 - в) съответното престъпление и свързаните с него обстоятелства;
 - г) данни, свързани с отправените искания за съдебно сътрудничество или постановените в тази област решения, включително по отношение на инструменти, които въвеждат в действие принципа на взаимно признаване, включително:
 - i) дата на искането;
 - ii) орган, отправил искането или постановил решението;
 - iii) орган, към който е отправено искането, или орган по изпълнението;
 - iv) вид искане (поискани мерки);
 - v) дали искането е изпълнено или не, и ако не е — на какви основания.
3. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 7, буква а):
 - а) заинтересовани държави-членки и компетентни органи;
 - б) данни за самоличността на лице/идентификационни данни на група или организация, които са субект на наказателно разследване или преследване;
 - в) съответното престъпление и свързаните с него обстоятелства.
4. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 7, буква б):
 - а) заинтересовани държави-членки и компетентни органи;
 - б) данни за самоличността на лице/идентификационни данни на група или организация, които са субект на наказателно разследване или преследване;

- в) вид на доставката;
 - г) вид на престъплението, във връзка с което се извършва контролираната доставка.
5. За ситуациите, посочени в член 13, параграф 7, буква в):
- а) държава, отправила искането или постановила решението;
 - б) държава, към която е отправено искането, или изпълняваща държава;
 - в) описание на затрудненията.“
-